

Siyaset adaletin gerçekleşmesi demektir.

Mesela Platon'a göre; siyaset, adalet erdemini gerçekleştirme sanatıdır.

Ne yazık ki bugün tarafgirliğin, zümre egoizminin hakim olduğu bir siyasetle karşı karşıyayız.

Erdem fikri oluşturulmadan yapılan siyasetten hayır gelmeyeceğini yazan, çizen ve düşünen tüm insanların adeta bağırması gerekir.

Bu bir sorumluluktur.

Aydınlar, toplumu yönlendirenler ve yönetenler için, bunu, dinin içinden okuyacak olursak ve illa bir hüküm vereceksek farzdır.

Keşke bir araştırılma yapılsa..... Uzun yıllar meclis başkanlığı, genel başkanlık, bakanlık, milletvekilliği, başkanlık vb. yapan insanların çoluk, çocuk ve yakınlarının nerelerde görev yaptıkları tespit edilse.... !

Ve bu insanlara şu soru da sorulsa, yaptıklarınız İslam anlayışında nasıl karşılanır?

Sadece bugüne mahsuben konuşmuyorum bunu.... Müslümanların belki de en büyük zaafı demek doğru olur!

Tam da bu noktada Hz. Peygamber'in vefatıyla başlayan hadiselerin altında yatan sebepleri hatırlayalım. Bize ilk kırılmasının nerede başladığını çok iyi gösterecektir.

Kim halife olacak tartışmalarında ne yazık ki ortaya konulan kriterler, İslam öncesi kabullere dayanan, Kur'an'ın asla kabul edemeyeceği, tam tersine yıkmak istediği anlayışın ta kendisidir.

Kavmiyetçiliği hortlatıp, kabile içi bağlılık, başka kabilelere üstünlük duygusu, soy, sop, arkadaş, yakınlık veya İslamdaki derecesi" gibi hususları öne çıkarıp, liyakatı göz ardı etmek, ahlaki olgunluğun ve inceliğin cahiliye döneminin tutum ve davranışlardır.

Halbuki Hz Peygamber 23 yıl boyunca bu zihniyetle mücadele etmiş, hak ve adaletten ayrılmaktan çekindiği hiçbir şeyden çekinmemiştir.

Bir hırsızlık vakasında " Kızım Fatma dahi olsa taraf olmam" diyerek tüm tarafgir anlayışlara meydan okumuştur.

Her davranışında ve eyleminde bunu görmek mümkündür. Emrolunduğun gibi dosdoğru ol ayeti beni kocaltı der Allah'ın Elçisi...

Hedef egemen olmak, belli makamları işgal etmek, üstünlüğü korumak olmamalıdır.

Yine aynı şekilde toplumla alakalı olarak altı çizilmesi gereken konulardan biri de " mahalle baskısı" dır.

İnsan , kendi fitratının öngördüğü doğru bir gelişim çerçevesinde kişiliğini oluşturmak anlamında özgürlüğünü kısıtlanmış hissediyor ve baskı altında olduğunu dile getiriyorsa bu da insana yapılan bir zulümdür.

Bir başka ifadeyle sosyal baskı da Cahiliye adetidir.

Hülasa...

Dindar kimliklerin verdiği sınav gelecekte kendilerinin hanesine değil, ne yazık ki İslam anlayışı hanesine yazılacaktır. Dolayısıyla büyük sorumluluk taşımaktadır.

Belli makam ve mevkilerdeki insanlar oturdukları makamların geçiciliğini unutmamalıdır.

Din eksenli tartışmaların ve kavgaların arttığı günümüz dünyasında, uygarlıkların çatışacağı çığırkanlığını yapan akademisyenlerin çoğaldığı şu günlerde, inancın ve kimliğin birleştirici olmaktan ziyade ayırıştırıcı roller üstlendiği bir süreç yaşanıyor. Kalın sağlıcakla!